

Život – smrť – vzkriesenie (1)

Strom života

Lebo ako má Otec život sám v sebe, tak dal aj Synovi, aby mal život sám v sebe

Ján 5:26

Ten, kto má Syna, má život; kto nemá Syna Božieho, nemá života

1 Ján 5:12

Večný a živý Boh

Boh je večný, existuje nezávisle od tvorstva. Je samo-existujúci. Má život sám v sebe. Život je jedným z jeho atribútov, vlastností.

Exodus 3:14 „A Boh riekol Mojžišovi: **SOM, KTORÝ SOM**. A ďalej riekol: **Takto povieš synom Izraelovým: SOM ma poslal k vám**“.

אֶהְיֶה אֲשֶׁר אֶהְיֶה

Božie vlastné meno: JHVH (Jahve, Jehova) vyjadruje jeho samo-existenciu.

Exodus 6:3 „Ukázal som sa Abrahámovi, Izákovi a Jakobovi pod menom **Silný Boh všemohúci** („El Šaddaj“ – toto meno vyjadruje Božiu zvrchovanosť – Boh všetko pôsobí (zapríčiňuje), nad všetkým má vládu), **ale svojím menom JHVH (Jahve/Jehova, v prekladoch „Hospodin“)** som im nebol známy“.

Boh má život sám v sebe, je samo-existujúci, ničím nezapríčený, On je život, je aj zdrojom života. Boh má absolútnu a nezávislú vládu nad všetkým. Úplne všetko, čo sa deje, je ním spôsobené.

Večný Boží Syn

Večný Boží Syn existuje, rovnako ako Večný Boh, vo večnosti, nezávisle od tvorstva.

Ján 1:1–2 „Na počiatku bolo Slovo a to Slovo bolo u Boha a to Slovo bol Boh. Ten/to Slovo bol/bolo na počiatku u Boha“ (večný Boží Syn je aj Slovo aj osobný živý Boh zároveň)

Ján 8:58 „Ježiš im povedal: **Ameň, ameň vám hovorím, že prv než bol Abrahám, som ja**“.

Aj on má, rovnako ako Večný Boh, život sám v sebe (je samo-existujúci), avšak tento atribút dostal od svojho večného Otca.

Ján 5:26 „Lebo ako má Otec život sám v sebe, tak dal aj Synovi, aby mal život sám v sebe“.

Ján 1:4 „V ňom bol život, a ten život bol svetlom ľudí“

Stvorenie – zdrojom života je Boh

Zdrojom života je Stvoriteľ – večný Boh

Všetko živé stvorené (živú dušu) stvoril Boh.

Genesis 1:20–21 „A **Boh riekol: Nech sa hemžia vody hemživými tvory, žiou dušou, a vtáctvo nech lieta nad zemou, na tvári nebeskej oblohy. A Boh stvoril tie veľké ryby a všelijakú dušu živú, hýbajúcu sa, ktorými sa hemžia vody, podľa ich druhu, a všelijaké vtáctvo okrydlené podľa jeho druhu**“.

Genesis 1:24–25 „A **Boh riekol: Nech vydá zem živú dušu podľa jej druhu: hovädá a plazy a zemsú zver podľa jej druhu! A bolo tak. A Boh učinil zemsú zver podľa jej druhu i hovädá podľa ich druhu i všelijaký zemeplaz podľa jeho druhu**“.

Genesis 1:26–27 „A **Boh riekol: Učiniťme človeka** <Doslovne: Adama. Adam = i človek i ľudia> **na svoj obraz a podľa svojej podoby,...** A **Boh stvoril človeka na svoj obraz, na obraz Boží ho stvoril, mužské a ženské pohlavie ich stvoril**“.

Prostredníci stvorenia – večný Boží Syn (Slovo) a Svätý Duch

Prostredník stvorenia je večný Boží Syn

Boh stvoril všetko stvorené tak, že povedal, vyriekol slovo, a všetko povedané sa stalo stvorenou realitou (Genesis 1:1–31). Boh teda tvoril „skrze slovo“. Toto slovo je „to Slovo“, ktoré je prostredníkom stvorenia:

Židom 1:2 „ktorého (večného Božieho Syna) ustanovil za dediča všetkého, skrze ktorého učinil aj veky“.
Kolosenským 1:16–17 „lebo v ňom je stvorené všetko, všetko, čo je v nebesiach i čo je na zemi, viditeľné i neviditeľné, buď tróny buď panstvá buď kniežatstvá buď vrchnosti, to všetko je stvorené skrze neho a cieľom neho, a on je predovšetkým, a všetko v ňom povstalo a stojí“.

Zdrojom života pri stvorení je večný Boží Syn (ako prostredník stvorenia)

Ján 1:1–4 „Na počiatku bolo Slovo a to Slovo bolo u Boha a to Slovo bol Boh. Ten, to Slovo bolo na počiatku u Boha. Všetko povstalo skrze neho, a bez neho nepovstalo ani jedno z toho, čo povstalo. V ňom bol život, a ten život bol svetlom ľudí“.

Zdrojom života pri stvorení je Svätý Duch (ako prostredník stvorenia)

Genezis 1:2 „... a tma bola nad priepasťou, a Duch Boží sa oživujúci vznášal nad vodami“.

Genezis 2:7 „A Boh Jahve utvoril Adama, človeka, vezmúc prach zo zeme a vdýchnuv do jeho nozdier dych života, a človek sa stal živou dušou“.

Gen 7:22 Všetko, čo malo **dych ducha života** vo svojich nozdách zo všetkého, čo žilo na suchu, zomrelo.

Jób 27:3 že tak iste, dokiaľ len bude vo mne **dych môjho života** a **duch Boha v mojich nozdách**

Jób 33:4 „Duch silného Boha ma učinil a dych Všemohúceho mi dal život“

Strom života

Genesis 2:8–9 „A Boh Jahve vysadil záhradu čiže raj v Édene, od východu, a tam postavil človeka, ktorého utvoril. A Boh Jahve dal, aby vyrástol zo zeme všelijaký strom žiadúcný na pohľad a ovocím dobrý na jedenie, a strom života prostred raja, ako aj strom vedenia dobrého i zlého“.

Božím plánom pre stvoreného človeka je plnosť života, ktorý dostal pri stvorení od večného Boha, skrze večného Božieho Syna a skrze večného Božieho Ducha, a vládnutie nad celým zemským tvorstvom. Táto plnosť života sa mala realizovať v životnom priestore (prostredí) rajskej záhrady. Súčasťou tejto plnosti života bolo osobné spoločenstvo s Bohom Stvoriteľom, ktoré sa realizovalo v rajskej záhrade (Genezis 3:8). Súčasťou tejto plnosti života bolo aj jedenie zo stromu života.

Je zaujímavé, že okrem toho, že zdrojom života človeka je Boh sám, aj stvorený rajský strom života nejakým spôsobom plní funkciu zdroja života (má sprostredkujúcu funkciu). Stvorený človek je zemský človek (žijúci v materiálnom fyzickom tele) a je nesmrteľný (pretože smrť pred pádom neexistovala). Akú funkciu teda plní strom života? Písmo to priamo nevysvetľuje. Môžeme však usudzovať, že ak by – hypoteticky – nedošlo k pádu, smrti, a zahataniu prístupu ku stromu života, pokračujúce jedenie zo stromu života by (nejakým spôsobom) viedlo k oslávenej večnej existencii. Takáto dedukcia (špekulácia) však nijako nie je dôležitá, a nepotrebujeme sa ňou zaoberať, pretože ku pádu došlo.

Smrť

Neposlušnosť človeka (ľudská vzburá, pád – Genezis 3:1–24), prestúpenie prikázania o nejedení zo stromu poznania dobrého a zlého (Genezis 2:16–17), mali za následok Boží trest a kľatbu. Súčasťou tohto trestu bol príchod smrti a porušenia do celého zemského tvorstva. Smrť zničila ten život, ktorý Boh stvoril. Súčasťou tohto trestu bolo aj zahatanie prístupu ku stromu života.

Zamedzený prístup ku stromu života

Genezis 3:22–24 „Vtedy povedal Boh Jahve: Hľa, človek sa stal ako jeden z nás, aby vedel dobré i zlé. A tak teraz, aby nevystrel svojej ruky a nevezal ešte aj zo stromu života a nejedol, a žil by potom na veky, vyžeňme ho! A Boh Jahve ho poslal preč z raja, zo záhrady Édena, aby obrábal zem, z ktorej bol vzatý. A vyhnal človeka a osadil cherubínov od východnej strany záhrady Édena, a to s plamenným mečom plápolajúcim strážiť cestu ku stromu života“.

Z tohto textu spoznáваме, že strom života plnil nejakú úlohu v tom, aby človek mal večný život.

Pôvodný Boží plán pri stvorení bol, aby človek žil večne v plnosti života a v osobnom spoločenstve so svojim Bohom Stvoriteľom. Ľudský pád tento zámer zničil. Obnovenie tohto pôvodného plánu si vyžaduje spasenie, ktoré musí obsahovať vyriešenie/odstránenie smrti, ktorá je prekážkou života, a zároveň aj návrat ku stromu života.

Návrat ku stromu života

Po páde a vyhnaní človeka z rajskej záhrady už nie je možný život v tej podobe a plnosti, ako človek život poznal a žil v rajskej záhrade. Človek stratil to Božie zaopatrenie, ktoré v rajskej záhrade mal, bez potreby namáhavo pracovať pre svoju obživu. Človek stratil spoločenstvo s Bohom, a tým pádom aj svoju pôvodnú identitu. Do života človeka vstúpila smrť, so všetkými svojimi aspektami a dôsledkami, vstúpilo porušenie a márnosť. Do života človeka vstúpil hriech so všetkými jeho dôsledkami.

Cesta späť do rajskej záhrady, formou fyzického návratu, možná nebola. Tým pádom bol aj zamedzený fyzický návrat ku stromu života. Keď Boh vyhnal človeka z rajskej záhrady, človek sa do nej nemohol vrátiť vlastnou silou. Nemohol sa prebiť cez cherubínov a ich meče. Človek stratil prístup k večnému životu.

Ale Boh vo svojej добрote a milosti dal možnosť nápravy, obnovy a spásy, dal možnosť cesty návratu ku stromu života. Táto cesta však nevedie cez prebytie sa cez cherubínov a fyzický priamy návrat do rajskej záhrady a ku stromu života. Táto cesta vedie cez bránu, cez dvere, ktorými je Boží Syn, Pán Ježiš Kristus, ktorý bol človeku Adamovi a celému ľudstvu zaslúbený ako „semeno ženy“ už pri páde do hriechu v rajskej záhrade (Genezis 3:15).

Ján 10:9 „Ja som dvere. Ak niekto vojde cezo mňa, bude zachránený, ...“

Táto cesta vedie cez vzkriesenie, ktoré pozostáva zo znovuzrodenia a vzkriesenia tela. Prostredníkmi oboch zložiek vzkriesenia a návratu do života – do osláveného večného života – sú opäť večný Boží Syn a večný Boží Duch (o tom si povieme viac v druhej časti).

Božia spása, ktorej výsledkom je večný život, znamená aj návrat ku stromu (drevu) života (Zjavenie 2:7, 22:14).

Zjavenie 2:7 „Kto má uši, nech počuje, čo Duch hovorí zborom! Tomu, kto víťazí, dám jesť z dreva života, ktoré je prostred raja Božieho“

Zjavenie 22:1–2 „A ukázal mi čistú rieku vody života, nádhernú ako kryštál, ktorá vychádza z trónu Boha a Baránka. Prostred jeho ulice, prostred ulice mesta, a z jednej i z druhej strany rieky bolo drevo života, ktoré rodí dvanásť ovocí a vydáva svoje ovocie každý mesiac ...“.

Zjavenie 22:14 „Blahoslavení, ktorí (perú svoje rúcha a) činia jeho prikázania, aby mali právo k drevu života a aby vošli bránami do mesta“.

Pán Ježiš Kristus – ospravedlnenie v ňom a poslušnosť jemu – je tou bránou k stromu života
(k oslávenému večnému životu v novom Jeruzaleme)

Peter Vajda